

TWO Chapter 549 การพูดคุยเกี่ยวกับ อาวุธปืนอีกครั้ง

หลังจากที่เขาเดินออกจากบ้านคำอธิษฐานแห่งเงินแล้ว โอ
หยางโซวก็ออกจากเขตเมืองหลวง แล้วไปที่เขตพื้นที่ใต้ของ
เมือง

พื้นที่ใต้ของเมือง เป็นพื้นที่ทางทหาร

เมื่อ 1 เดือนก่อน องค์จักร์ข้อสรพิษหมิฟได้ค้นพบคู่มือ
เทคโนโลยีการสร้างอาวุธปืนของราชวงศ์หมิง ภายใน
พระราชวังของหงสืวฉวน ใครจะรู้ว่า ในตอนนี้ หลิวโมและ

คนอื่นๆมีความคืบหน้าขนาดไหนแล้ว

เมื่อเขาได้กลับมาเมืองซานไห่แล้ว เป็นธรรมดาที่โอหยาง
โซวจะไปดูมันด้วยตัวเอง

อาวุธปืนจะกลายเป็นเป้าหมายหลักและเป็นทิศทางหลัก
ของเทคโนโลยีอาวุธในอนาคตของพวกเขา

อาวุธปืนของราชวงศ์หมิงมี 2 ประเภท ได้แก่ ประเภทแรก
ปืนพกและปืนคาบศิลา พวกมันมีขนาดเล็ก และมักจะใช้
กระสุนเหล็กหรือตะกั่ว ช่วงระยะยิงอยู่ที่ 100-200 ก้าว

หากเปลี่ยนเป็นเมตร ระยะยิงสูงสุดจะอยู่ที่ 200-300 เมตร

จากปืนพกทั้งหมด ที่มีชื่อเสียงได้แก่ ปืนสามตา, ปืนกั้วอีจื่อ,
ปืนเหลียนจื่อ, ปืนฟ้าร้อง และปืนหัวเล่นเซินจี้

ในบรรดาปืนเหล่านี้ เราจะกล่าวถึงปืนกั้วอีจื่อ

มันเป็นปืนคาบศิลาที่มีด้ามจับโค้ง มีความยาวอยู่ที่ 37.5
เซนติเมตร และมีลักษณะคล้ายกับปืนของตะวันตก มันอาจ
จะยิงต่อเนื่องได้ในระยะ 150 เมตร

ประเภทที่สอง คือ ปืนที่ต้องติดตั้งกับฐาน หรือก็คือ ปืนใหญ่
ปืนใหญ่เหล่านี้จะต้องใช้หิน, เหล็ก, ตะกั่ว หรือของแข็งอื่นๆ
เป็นกระสุน มีเพียงเล็กน้อยที่สามารถใช้กระสุนระเบิดได้ ปืน
ใหญ่เหล่านี้มีช่วงระยะยิงตั้งแต่ไม่กี่ร้อยเมตร จนถึงกลายพัน

เมตร ส่วนใหญ่จะใช้สำหรับการป้องกันหรือการปิดล้อม
เมือง สามารถใช้ได้ทั้งการสู้รบบนบก, บนน้ำ และในทะเล

หงส์วอวนมุ่งเน้นอาวุธปืนประเภทที่สองก่อน

ปืนใหญ่ในเมืองเทียนจิง ได้ถูกนำมาที่เมืองซานไห่แล้ว เพื่อ
ให้สถาบันวิจัยที่ 7 ทำการวิจัย

ประเภทของปืนใหญ่ที่มีชื่อเสียงของราชวงศ์หมิงก็คือ ปืน
ใหญ่กระบอกสั้น, ปืนใหญ่สไตร์ตะวันตก และปืนใหญ่หยี่

ในบรรดาปืนใหญ่เหล่านี้ ปืนใหญ่หงษ์ถูกเรียกว่า ปืนใหญ่
ขุนพล มันถูกสร้างขึ้นด้วยเทคโนโลยีตะวันตกในช่วงปลาย
ราชวงศ์หมิง มันมีแขนบรอนและตัวเล็งระยะยิง มันมีระยะ

ปรับปืนและมีอายุการใช้งานที่ยาวนาน มีน้ำหนักมากถึง 1.6
ตัน และยิงได้ไกลถึง 1,900 เมตร

นอกเหนือจากปืนพกและปืนใหญ่แล้ว อาวุธปืนยังมีอีก
ประเภทหนึ่งก็คือ มิสไซล์ มิสไซล์จะรวมไปถึงมิสไซล์หุ้ม,
อีกาบิน, อัจฉริยะ และอื่นๆ

อีกาบินจะมีระเบิดติดอยู่ทั่วลำ โดยดินระเบิดจะเป็นตัวเชื่อม
ระเบิดเหล่านั้นเข้าด้วยกัน

เมื่อยิงออกไป ดินระเบิดจะช่วยผลักดันมันออกไปในระยะ
ไกล เมื่อถึงจุดหนึ่งแล้ว ไฟก็จะลามไปถึงระเบิด และมันก็จะ
ระเบิดออกมาอย่างรุนแรง มันเป็นอาวุธที่ยอดเยี่ยมสำหรับ
การปิดล้อม และการทำลายขบวนทัพของศัตรู เพราะมัน

สามารถทำลายกองกำลังของศัตรู หรือเผาฆ่าของพวกเขาได้

ฮั่วหลงชู่ชู่ เป็นอาวุธที่มีประสิทธิภาพอย่างมากในการสู้รบ
ทางน้ำ มันเป็นมิสไซล์หลายชั้น ชั้นแรกเป็นระเบิดที่ถูกห่อ
ด้วยกระดาษ และมันอยู่ภายในหัวมังกร, ชั้นที่สองจะเป็นดิน
ปืนที่ช่วยเพิ่มระยะการยิงของมิสไซล์ ระหว่างการใช้ในการสู้
รบทางน้ำ มันมีระยะยิงไม่เกิน 1,500 เมตร

ดูเหมือนว่า อาวุธปืนของราชวงศ์หมิงเหล่านี้จะมี
ประสิทธิภาพสูงมาก และมันสามารถนำมาใช้ในการสู้รบได้
จริง อย่างไรก็ตาม เมื่อเทียบกับตะวันตกแล้ว พวกเขายังคง
ไม่ได้อยู่ในระดับเดียวกัน

กล่าวถึงปืนพก

ปิ่นสามตาเป็นปิ่นพอกหลักในสมัยราชวงศ์หมิง แต่ระยะหวัง
ผลที่แท้จริงกลับไม่ถึง 10 เมตร ระยะ 4 เมตร เป็นระยะ
สังหารที่ดีที่สุด นอกจากนี้ หากยิงพลาด มันยังสามารถใช้
เป็นท่อนไม้สำหรับการต่อสู้ระยะประชิดได้อีกด้วย

ปิ่นกั้วอี่จื่อ เป็นปิ่นพอกที่นำมาจากตะวันตก แต่มันมีข้อจำกัด
ทางเทคโนโลยีของตัวเอง ซึ่งก็หมายความว่า พวกเขาไม่
สามารถจะทำซ้ำและผลิตมันได้

แม้ว่าพวกเขาจะสามารถทำได้ แต่ความปลอดภัยและความ
แข็งแกร่งของมันก็คงจะลดลง

ปัญหาหลักก็คือ วัสดุ

ในด้านวัสดุ ประเทศจีนไม่ค่อยใช้เหล็กหมุและเหล็กกล้า
มากนัก อย่างไรก็ตาม การทำกระบอกปืนจำเป็นจะต้องใช้
วัสดุเหล่านี้ นี่เป็นเรื่องที่ยากสำหรับชาวจีน

อย่างไรก็ตาม ดินแดนซานไห่ได้แก้ปัญหาที่กลืนไม่เข้าคาย
ไม่ออกนี้แล้ว

ก่อนที่โอหยางโซวจะออกจากเมือง เขาได้วางแผนสำหรับ
อุตสาหกรรมเหล็กกล้าไว้ก่อนแล้ว ตอนนี้ โรงงานผลิตเหล็ก
กล้าทั้งสี่ถูกสร้างเสร็จสมบูรณ์แล้ว และพวกมันก็เริ่มการ
ผลิตแล้ว

กรมการเงินได้ทุ่มเงินปริมาณมหาศาล ในการกว้านซื้อแร่

เหล็กและถ่ายหินในตลาด เพื่อรองรับความต้องการของโรง
งานเหล่านี้

กล่าวถึงปืนใหญ่ ปืนใหญ่ของจีนมีกระบอกสั้นและหนา
เนื่องจากความอ่อนแอด้านวัสดุของจีน นอกจากนี้ มันยังมี
ระยะยิงหวังผลเพียง 100 เมตรเท่านั้น ระยะทางไม่สามารถ
ปรับได้และมันไม่มีแม่แต่ล้อ

ปืนใหญ่สไตร์ตะวันตก เป็นปืนใหญ่ที่นำมาจากเรือพ่อค้า
ขนาดเล็กของตะวันตก มันถูกเรียกว่าเป็นของเล่นที่ไม่มี
ความแข็งแกร่งในการสู้รบจริง อย่างไรก็ตาม มันถือเป็นหนึ่ง
ในอาวุธที่ดีที่สุดในสมัยราชวงศ์หมิง

อาวุธปืนชนิดนี้ มีเทคโนโลยีการผลิตสูงกว่าเทคโนโลยีของ

ราชวงศ์หมิง หากปราศจากช่างชาวตะวันตกช่วยสอน พวก
เขาคงจะไม่สามารถผลิตปืนใหญ่ประเภทนี้ได้

ปืนใหญ่ที่จีนผลิต มักจะระเบิดภายในประเทศของตัวเอง
จำนวนชาวจีนที่ถูกสังหารโดยปืนใหญ่เหล่านี้ มีมากกว่า
จำนวนของศัตรูที่ถูกสังหารโดยพวกมันเสียอีก

นี่เป็นโศกนาฏกรรมจากหัวถึงหาง

ในช่วงปลายราชวงศ์หมิง พวกเขาได้นำเทคโนโลยีตะวันตก
เข้ามา ปืนใหญ่หยี่ที่ถูกสร้างขึ้นในเวลานั้น เป็นอาวุธปืนที่
แข็งแกร่งที่สุดของราชวงศ์หมิง ส่วนสำคัญไม่ได้แตกต่าง
จากปืนใหญ่สไตร์ตะวันตกมากนัก เพียงแค่มันใหญ่กว่าและ
ยิงได้ไกลกว่า

มาตรฐานของราชวงศ์หมิงในด้านการสร้างปืนใหญ่นาค
ยักซ์นั้น น่าเกลียดเป็นอย่างมาก ประสิทธิภาพของปืนใหญ่
ไม่สูงเท่าที่ควรและมันแทบจะไร้ประโยชน์ ดังนั้น พวกเขาจึง
จำเป็นต้องให้ชาวตะวันตกมาช่วย ถึงอย่างนั้น ประสิทธิภาพ
ของมันก็ยังไม่ได้มากนัก ตัวอย่างเช่น กระบอกของปืน
ใหญ่หามามากเกินไป มันมีความยาวถึง 2 เมตร มันเป็นปืน
ขนาดยักษ์ที่พวกเขาอ้างว่ายิงได้ไกลถึง 10 กิโลเมตร แต่ใน
ความเป็นจริงแล้ว มันยิงได้ไกลที่สุดเพียง 1 กิโลเมตรเท่านั้น

เมื่อเปรียบเทียบกับสุดยอดปืนใหญ่เคลื่อนที่ของราชวงศ์โม
กุลที่มีความยาว 3 เมตรแล้ว มันมีประสิทธิภาพสูงกว่าถึง
20 เท่า ด้วยน้ำหนัก 50 ตัน มันยิงได้ไกลถึง 20 กิโลเมตร

ระหว่างทั้งสอง จะมองเห็นความต่างอย่างชัดเจน

ดังนั้น หลังจากที่โอหยางโซวได้รับคู่มือเทคโนโลยีการสร้าง
อาวุธปืนของราชวงศ์หมิงมาแล้ว เขาก็ไม่ได้คิดที่จะสร้าง
อาวุธปืนทุกชนิดที่มีอยู่ในคู่มือ

แน่นอนว่า สำหรับดินแดนซานไห่ในปัจจุบัน การจะทํามันให้
ประสบความสำเร็จนั้นไม่ใช่เรื่องยาก

อย่างไรก็ตาม โอหยางโซวต้องการใช้คู่มือนี้เป็นเพียงแบบ
แปลน เพื่อปรับปรุงและพัฒนาอาวุธปืนของตัวเองขึ้นมา

เป้าหมายแรกของเขาก็คือ การให้กำเนิดอาวุธปืนที่มี
มาตรฐานเดียวกับอาวุธปืนของยุโรป เขาต้องการสร้างปืน

ใหญ่ประเภทใหม่ขึ้นมา

เพียงแค่นั้น

สำหรับอาวุธปืนประเภทอื่นๆอย่าง ปืนพกและมิสไซล์ เขายัง
ไม่สนใจพวกมันในตอนนี้อยู่

มีเพียงปืนใหญ่เท่านั้น ที่จะทำให้อิหร่านสามารถเป็นผู้
นำประเทศจีนได้ และป้องกันไม่ให้พวกเขาเกิดไศกนา
ฏกรรมเหมือนในประวัติศาสตร์ได้

เพื่อบรรลุเป้าหมายนั้น ดินแดนซานไห่จะต้องสร้างระบบ
อุตสาหกรรมที่สมบูรณ์แบบขึ้นมา การสร้างโรงงานเหล็ก
กล้านั้น เป็นเพียงส่วนหนึ่งของระบบนี้เท่านั้น

TWO Chapter 550 ระบบอุตสาหกรรม

ขณะที่ไอหยางโซวเดินเข้ามาในอาคารหินที่ไม่เหมือนใคร
ของสถาบันวิจัยที่ 7 เขาก็สังเกตเห็นหลิวโม่และคนอื่นๆ
รวมตัวกันอยู่ที่นี่

“ทำไมหรือ ฝ่ายทั้งสามกำลังมีการประชุมสำคัญหรือ?” ไอ
หยางโซวล้อเลียนพวกเขา

เขาไม่ได้ทำตัวเป็นลอร์ดเหมือนอย่างที่เคยทำ

จากสมาชิกแกนหลักทั้งสิบของสถาบันวิจัย นอกเหนือจาก

หิวไปแล้ว คนอื่นๆอายุ 50-60 ปี สำหรับเหล่าศิษย์และผู้
ช่วย พวกเขาไม่มีโอกาสที่จะเข้าร่วมการประชุมนี้

“พวกเรารอท่านอยู่!”

หิวไม่ยี้ม และเชิญโอหยางโซวไปยังที่นั่งขอเขา

โอหยางโซวนั่งลง และเขาสังเกตเห็นเอกสารบนโต๊ะ ดู
เหมือนว่า หิวไม่จะเตรียมพร้อมมาแล้ว

“กล่าวมา พวกท่านมีปัญหาที่ยากลำบากอะไรที่ต้องการ
ความช่วยเหลือของข้า?” โอหยางโซวรู้ดีว่านักวิจัยเหล่านี้ดี
พุ่มไม้รอบๆไม่เก่ง เขาจึงเข้าหัวข้อหลักโดยตรง

เมื่อหลิวโม้และคนอื่นๆได้ยินคำามนี้ พวกเขาก็หัวเราะออก
มาและไม่ได้รู้สึกอีกอึดใดๆ

“ลองดูซิ!”

หลิวโม้ยืนขึ้นและส่งเอกสารให้กับโอหยางโซว ในตอนนี้
หลิวโม้แสดงออกอย่างเคร่งขรึม ซึ่งปกติแล้วเขาไม่ค่อยจะ
แสดงเช่นนั้นออกมานัก

โอหยางโซวหยิบเอกสารขึ้นมา และเขาอ่านที่หน้าแรก ‘การ
วางแผนระบบอุตสาหกรรมในอนาคตของดินแดนซานไห่
สำหรับ 2 ปีข้างหน้า’

“ระบบอุตสาหกรรม?” โอหยางโซวยิ้มและถาม

“ถูกต้อง!” หลิวไม่เต็มใจด้วยความปรารถนาและตื่นเต้น

โอหยางโซวพยักหน้า แผนการยุทธศาสตร์ที่สถาบันวิจัยที่ 7
เสนอนี้ สอดคล้องกับแผนการของเขา ดูเหมือนว่า เจียงซาง
จะกล่าวถูกต้องแล้ว ดินแดนซานไห่ไม่ขาดผู้มีความสามารถ
ในความเป็นจริง สถิติปัญญาโดยรวมของคนหนุ่มมาก ย่อมดี
กว่าคนเพียงคนเดียว

ในอนาคต แม้แต่โอหยางโซวก็ต้องเข้าไปอยู่ภายใต้อำนาจนี้

ในความเป็นจริง ระบบอุตสาหกรรมไม่ใช่คำที่แปลกใหม่

ระบบอุตสาหกรรมที่กล่าวถึงนี้ อ้างอิงมาจาก ความสัมพันธ์
ระหว่างกิจการทางเศรษฐกิจและกิจกรรมการทำงานของ
อุตสาหกรรมที่แน่นอน พวกเขาจะสร้างความร่วมมือในด้าน
พื้นที่การทำงานและทรัพยากร รวมถึงการสร้างระบบ

องค์กรในระบบ นอกเหนือจากองค์กรอุตสาหกรรมการผลิต
ต่างๆแล้ว ยังรวมไปถึงองค์กรอื่นๆ เช่น องค์กรวางแผนงาน
และการปกครอง, องค์กรวิจัยและพัฒนา, องค์กรด้านการ
หาทรัพยากร, สืบอำนาจความสะดวกต่างๆ และองค์กรด้าน
การขนส่งและการค้า

จากองค์ประกอบขนาดใหญ่เหล่านี้ ไม่มีแม้แต่เรื่องเดียวที่
ขาดไปได้

ตัวอย่างง่ายๆเช่น อุตสาหกรรมเหล็กกล้า

เพื่อสร้างอุตสาหกรรมที่สมบูรณ์แบบ พวกเขาจำเป็นต้องมี
กองภูเขาแร่เหล็ก, เหมืองหินปูน, โรงงานเหล็ก, โรงงาน
เหล็กกล้า, โรงงานรีดเหล็ก, โรงงานเผาถ่านโค้ก, โรงงานกัง
ไผ, โรงงานเครื่องจักร รวมไปถึงองค์กรที่รับผิดชอบการค้า
และการขนส่ง

ในภาพรวมยังจะต้องมีองค์กรที่ออกแบบ, วิจัย, วิเคราะห์
และรับข้อมูลและข่าวกรองลับ

องค์กรทั้งหมดจะต้องทำงานเป็นระบบ พวกมันจะต้องมี
ความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และสร้างช่องทางแลกเปลี่ยน

ระหว่างกัน

ในดินแดน นอกจากเหมืองแร่และโรงงานที่แตกต่างกันแล้ว
องค์กรอื่นๆยังจำเป็นจะต้องแยกตัวออกมาเป็นโรงงานที่
ชัดเจนเหมือนกับโรงงานเหล็กกล้า ยังมีหน่วยงานต่างๆที่จะ
เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เช่น ฝ่ายอุตสาหกรรมของกรมการเงิน,
ฝ่ายก่อสร้างของกรมการปกครอง, องค์กรการศึกษา
อย่างมหาวิทยาลัยสีหนาน และองค์กรการวิจัยอย่างสถาบัน
วิจัยที่ 7 ด้วยเหตุนี้ ระบบอุตสาหกรรมจึงมีความสัมพันธ์ที่
ซับซ้อนเป็นอย่างมาก

ระบบที่มีอยู่ในปัจจุบันของดินแดนซานไห่ ยังไม่เพียงพอที่
จะสนับสนุนระบบอุตสาหกรรม

ประการแรก ดินแดนยังคงขาดแคลนแร่เหล็กสำรองเป็น
จำนวนมาก ดังนั้น พวกเขาจึงมีความจำเป็นในการนำเข้า
สำหรับถ่านหิน แทบจะไม่ต้องกล่าวถึงเลย มันเป็นเรื่องที่ดิน
แดนไม่แม้แต่จะผลิตได้เอง

เพียงแค่ปัจจัยเดียวก็มากพอให้อุตสาหกรรมหยุดชะงักได้
แล้ว แม้ว่ากรมการเงินจะได้ทุ่มเงินซื้อแร่เหล็กและถ่านหิน
จำนวนมากมหาศาลมา แต่มันก็เป็นเพียงการแก้ปัญหาที่ผิวเผิน
เท่านั้น

ประการที่สอง เทคโนโลยีของดินแดน เพิ่งจะพัฒนามาถึงระ
กับการผลิตเหล็กกล้าเท่านั้น ขั้นต่อไปก็คือการรีดเหล็ก พวกเขา
เขาเพิ่งจะทำการวิจัยและทดสอบเท่านั้น สำหรับขั้นต่อมาจาก
นั้น พวกเขาเพิ่งจะเริ่มวางแผนการวิจัยเท่านั้น

สิ่งเดียวที่พอจะปลอมโยนได้ก็คือ การขนส่งแร่เหล็กและ
ถ่านหิน พวกมันอยู่ภายใต้กรรมการเงิน ซึ่งควบคุมกระบวนการ
การทั้งหมดได้อย่างยอดเยี่ยม

แม้กระนั้น กรรมการเงินก็ยังขาดแคลนหน่วยงานที่รับผิดชอบ
มันโดยตรง ส่งผลให้การจัดการค่อนข้างจะหยาบและหละ
หลวมมาก

นอกจากนี้ นี่ยังเป็นแค่อุตสาหกรรมเหล็กกล้าเท่านั้น ระบบ
อุตสาหกรรมที่แท้จริงซับซ้อนกว่านี้มาก

มันมีความเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมต่างๆ เช่น อุตสาหกรรม
ถ่านหิน, น้ำมัน, โลหะดำ, อาหาร, ยา, เสื้อผ้า, ไม้, สารเคมี,

ยาง, พลาสติก, การขนส่ง และน้ำ

ดังนั้น หากดินแดนต้องการจะสร้างระบบอุตสาหกรรมที่
สมบูรณ์แบบ มันจะต้องเป็นเป้าหมายในระยะยาว และเป็น
ความฝันอย่างหนึ่ง เพราะไม่ว่าอย่างไร มันก็มีองค์ประกอบ
และข้อจำกัดที่มากเกินไป

นอกจากนี้ หากนักวิจัยของสถาบันวิจัยที่ 7 สามารถสร้าง
ระบบที่สมบูรณ์แบบนี้ในเขตทุรกันดารได้อย่างแท้จริง มันจะ
ถือเป็นหนึ่งในความสำเร็จอันยิ่งใหญ่มากที่สุดของพวกเขา

ทุกคนมีจิตใจสำนึกและความทะนงในการแข่งขัน ชาวจีนไม่
เคยขาดคนฉลาด พวกเขาเพียงขาดความเข้าใจทาง
วัฒนธรรม จึงทำให้พวกเขาพลาดการปฏิบัติอุตสาหกรรม

ถ้าพวกเขาสามารถทำลายโคกนาฏกรรมนั้นในเกมส์ได้ ผล
ตอบแทนที่พวกเขาจะได้รับนั้น มันคงจะคุ้มค่าเป็นอย่างมาก

โชคดีที่ความสามารถของหลิวโมไม่อาจจะหยั่งถึงได้

โอหยางโซวอ่านเอกสารทั้งหมด แผนการสำหรับ 2 ปี ข้าง
หน้านี้ โดยรวมแล้วมันกล่าวถึงอุตสาหกรรมเหล็กกล้าเป็น
แกนหลัก เหล่านักวิจัยไม่ได้ทะเยอทะยานมากจนเกินไป
และไม่ได้พยายามจะสร้างระบบอุตสาหกรรมที่สมบูรณ์แบบ
ในกรอบเวลานี้

ถึงอย่างนั้นก็ตาม สิ่งที่พวกเขาต้องการ ยังคงต้องใช้เงินทุน

จำนวนมหาศาล

โอหยางโซมองไปที่งบประมาณที่พวกเขาคำนวณไว้ในหน้า

สุดท้าย มันทำให้เขารู้สึกตกตะลึงเป็นอย่างมาก

โดยปกติแล้ว โอหยางโซถือได้ว่าเป็นคนที่มีประสบการณ์

ในระดับหนึ่ง เงินไม่กี่แสนเหรียญทอง ไม่ได้มีความสำคัญ

กับเขามากนัก

อย่างไรก็ตาม ในตอนนี้ เขาถึงกับตกตะลึง

นั่นเป็นเพราะ ปริมาณเงินทุนที่พวกเขาต้องการ มีมากถึง

1.2 ล้านเหรียญทอง หรืออาจกล่าวได้ว่า ใน 2 ปีข้างหน้า

พวกเขาต้องจ่ายเงิน 50,000 เหรียญทอง/เดือน

“มันสามารถลดต่ำกว่านี้ได้หรือไม่?” โอหยางโชวถาม

“นี่เป็นการคำนวณที่ต่ำที่สุดแล้ว พวกเราไม่สามารถจะลด
ลงได้มากกว่านี้แล้ว” หลิวโมยีนกราน

“ตกลง!” โอหยางโชวยิ้มออกมาอย่างขมขื่น

หลังจากเสร็จสิ้นการจัดระเบียบโครงสร้างกองทัพ ค่าใช้จ่าย
ทางทหารจะเพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่า

แม้ว่าการโจมตีจังหวัดหวู่โจว, สุนโจว และเจิ่นอ้าน จะไม่
ต้องใช้เงินเป็นพิเศษ แต่โอหยางโชวก็ยังคงไม่ได้มองโลกใน

แง่ดีเกี่ยวกับสถานการณ์ทางการเงินในปีหน้าของเขา

พร้อมกับแผนการเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกของโอ
หยางโซว เขาจะต้องใช้เงินอีกเป็นจำนวนมาก โอหยาง
โซวสามารถจินตนาการได้ว่า ชู่ยหยิงหยูจะมองเขาด้วยใบ
หน้าเช่นไร